

מסכת פאה

פרק ז משנה ב

זִית שְׁנִמְצָא עוֹמֵד בֵּין שְׁלֹשׁ שְׁוֵרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מַלְבָּנִים וְשִׁכְחוּ,
אֵינוֹ שִׁכְחָה. זִית שֵׁשׁ בּוֹ סְאִתִּים, וְשִׁכְחוּ, אֵינוֹ שִׁכְחָה. בְּמָה
דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזֶמֶן שֶׁלֹּא הִתְחִיל בּוֹ. אֲבָל אִם הִתְחִיל בּוֹ,
אֲפֹלוּ כְּזִית הַנְּטוּפָה בְּשַׁעֲתוֹ, וְשִׁכְחוּ, יֵשׁ לוֹ שִׁכְחָה. כָּל זֶמֶן
שֵׁשׁ לוֹ תַּחֲתָיו, יֵשׁ לוֹ בְּרֹאשׁוֹ. רַבִּי יִמְאִיר אוֹמֵר, מִשְׁתַּלֵּךְ
הַמִּחְבֵּא: